

Prof. UM dr hab. n. med. Marek Pietryga
Klinika Położnictwa i Chorób Kobietych
Uniwersytet Medyczny im. K. Marcinkowskiego
w Poznaniu
Sekcja Ultrasonografii Polskiego Towarzystwa Ginekologicznego

dr hab. n. med. Michał Hołdecki

RECENZJA

pracy pt.

„Przydatność przekroczonej ultrasonografii w drugim okresie porodu w przewidywaniu metody rozwiązania ciąży”

przygotowanej jako rozprawa doktorska.

Monografia zawarta na 154 stronach tekstu podzielona jest na konwencjonalnie przyjęte rozdziały.

We wstępie Autorka szczegółowo omawia ultrasonografię śródporodową jako metodę oceny postępu porodu. Zwraca także uwagę na znaczenie oceny podstawowych parametrów ocenianych w trakcie porodu, takich jak położenie, ustawienie oraz ułożenie płodu. Omówione zostały także szczegółowo nieprawidłowe ułożenia płodu, ułożenia asynkliczne, przedgłowie oraz osobno szyjkę macicy. Szczegółowo zostały ponadto opisane parametry ultrasonograficzne, (odcinek głowa-spojenie, kąt progresji główki, odcinek progresji, kierunek główki, odcinek głowa krocze), których ocena w II okresie porodu może być użyteczna w ocenie postępu porodu. Sposób pomiaru tych zmiennych został szczegółowo opisany oraz udokumentowany na zdjęciach.. Oddzielne 2 podrozdziały poświęcone są innym metodom oceny postępu porodu (CLM - skomputeryzowany monitor porodowy, MRI – rezonans magnetyczny) i ich potencjalnej użyteczności w przewidywaniu sposobu ukończenia porodu. Podrozdziały dotyczące opisu parametrów ultrasonograficznych ocenianych w trakcie porodu zawierają cenne informacje dla praktyki klinicznej i stanowią przegląd współczesnej wiedzy na ten temat. Ciekawe informacje o charakterze uzupełniającym, zawarte w podrozdziale dotyczącym sonopartogramu dopełniają całości tej części pracy.

Założenia i cele pracy zostały jasno sformułowane i ujmują podstawowy aspekt jakim jest śródporodowa przekroczonej ocena parametrów ultrasonograficznych i ich przydatności

w przewidywaniu sposobu ukończenia porodu. Przeprowadzone badania służyć mają ustaleniu czy i które z badanych śródporodowo parametrów ultrasonograficznych najlepiej opisują postęp porodu i korelują ze sposobem jego ukończenia.

Materiał części klinicznej badania obejmujący 107 rodzących w ciąży powyżej 37 tygodni jest wystarczająco obszerny i odpowiedni do tego typu opracowań.

Metodyka pracy jest bardzo nowoczesna, zwłaszcza dotyczy to części klinicznej pracy w której Autorka szczegółowo omawia sposób wykonywania wszystkich pomiarów ultrasonograficznych przekroczeniowo. Ta część pracy została udokumentowana rycinami, schematami oraz zdjęciami z rzeczywistych badań, które w sposób czytelny prezentują zastosowane metody badawcze.

Obliczenia statystyczne przeprowadzono według znanych programów statystycznych, stosując testy statystyczne odpowiednio dobrane do grup i rozkładów danych oraz przyjęto powszechnie stosowany współczynnik istotności statystycznej na poziomie $p < 0,05$.

Wyniki przedstawiono niezwykle rzetelnie na 98 stronach, z 57 tabelami oraz 151 rycinami.

Wyniki pracy są doskonale udokumentowane i prezentują opisy badanych grup oraz wyniki badań ultrasonograficznych. Cennym elementem tej części pracy jest wykorzystanie regresji logistycznej jako metody oceniającej przydatność oceny poszczególnych parametrów ultrasonograficznych w ocenie postępu porodu oraz sposobie jego rozwiązania. Szczególnie ciekawym elementem jest analiza łącznego wpływu kilku cech na wynik położniczy/porodowy, zaprezentowana jako analiza 3 różnych wariantów. Imponującym elementem tej części pracy mnogość zbadanych korelacji opisujących czas od pomiaru do porodu z poszczególnymi parametrami ultrasonograficznymi, a także cząstkowych korelacji pomiędzy badanymi parametrami ultrasonograficznymi ocenianymi w trakcie porodu. Wszystkie badane korelacje są dobrze udokumentowane za pomocą licznych rycin i wykresów. Ta część pracy prezentuje obszerny zakres danych, czynników i zmiennych, które Autorka badała w swojej pracy.

Dyskusja jest mocną stroną rozprawy i została podzielona na części, w których Autorka omawia zastosowanie poszczególnych parametrów ultrasonograficznych w przewidywaniu wyniku porodowego. Ta część pracy zawiera przegląd światowego piśmiennictwa w tym zakresie.

Wnioski w zupełności odpowiadają na zadany cel pracy. Z punktu widzenia klinicznego, najistotniejszym wnioskiem wydaje się być wniosek, iż zastosowanie przekroczeniowej ultrasonografii śródporodowej może być pomocne w podejmowaniu decyzji o

ukończeniu porodu za pomocą cięcia cesarskiego na początku drugiego okresu porodu, co może ograniczyć liczbę potencjalnych powikłań związanych z przedłużaniem II okresu porodu. Piśmiennictwo w liczbie 102 pozycji jest przekrojem światowej wiedzy w przedmiocie i jest dobrze cytowane w tekście.

Przedstawiona rozprawa nie wykazuje istotnych uchybień natury merytorycznej i formalnej. Drobne błędy stylistyczne w tekście pracy nie mają znaczenia w ogólnym odbiorze rozprawy doktorskiej.

Przedstawiona rozprawa doktorska jest dojrzałym, naukowym opracowaniem problemu ultrasonografii śródporodowej i wskazującym na dogłębną wiedzę Autorki w przedstawionym przedmiocie.

Wnoszę zatem do Wysokiej Rady Wydziału Nauk o Zdrowiu Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach o dopuszczenie lek. med. MAGDALENY CIACIURY-JARNO do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Z wyrazami szacunku

Prof. UM. dr hab. med. Marek Pietryga